"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ପତିତରୁ ପାବନ କରାଉଥିବା ବାବାଙ୍କ ସହିତ ତୁମର ବହୁତ-ବହୁତ ସ୍ନେହ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ସକାଳୁ-ସକାଳୁ ଉଠି ପ୍ରଥମେ କୁହ ଶିବବାବା ଗୁଡ୍ ମର୍ଣ୍ଣିଙ୍ଗ୍ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ସଠିକ୍ ୟାଦ କରିବା ନିମନ୍ତେ କେଉଁ କେଉଁ ଧାରଣାମାନ ଆବଶ୍ୟକ? ସଠିକ୍ ୟାଦ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ କ'ଣ ହୋଇଥିବ?

ଉତ୍ତର**:-** ସଠିକ୍ ଭାବରେ ୟାଦ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ମରଣ କରିବା ପାଇଁ ଧୈର୍ଯ୍ୟତା, ଗମ୍ଭୀରତା ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଦରକାର । ଏହି ସବୁ ଧାରଣାର ଆଧାରରେ ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିଥା'ନ୍ତି, ତାଙ୍କର ୟାଦ, ୟାଦ ସହିତ ମିଶିଥାଏ ଏବଂ ବାବାଙ୍କର କରେଣ୍ଟ ଆସିବାକୁ ଲାଗିଥାଏ । ସେହି କରେଣ୍ଟ ଦ୍□ାରା ତୁମର ଆୟୁଷ ବଢ଼ିବ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇ ଚାଲିବ । ହୃଦୟ ଏକଦମ୍ ଶୀତଳ ହୋଇଯିବ । ଆତ୍ମା ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇ ଚାଲିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ତତ୍ତ୍□ମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତ ସ୍□ରୂପ ଅଟ । ତୁମ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସ୍□ଧର୍ମ ହିଁ ହେଉଛି ଶାନ୍ତି । ଶାନ୍ତିଧାମରୁ ପୁଣି ଏଠାକୁ ଆସି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛ । ତୁମକୁ ଏହି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ମିଳିଛି ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ । ଆତ୍ମା ଛୋଟ-ବଡ଼ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ଶରୀର ଛୋଟ-ବଡ଼ ହୋଇଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତ ଶରୀରଧାରୀ ନୁହେଁ । ମୋତେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପିଲାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି । ଧରିନିଅ ଯେପରି ବାପ ଠାରୁ ପିଲା ଜନ୍ମ ନେଇଥାଏ, ତେବେ ସେ ପିଲା ଏପରି କହିବ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ପରମଧାମରୁ ଜନ୍ମ ନେଇ ମାତା-ପିତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି । ଯଦିଓ କେହି ନୂଆ ଆତ୍ମା ପରମଧାମରୁ ଆସି କାହାର ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି, ଅଥବା କୌଣସି ପୁରୁଣା ଆତ୍ମା କାହାର ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି ତେବେ ସେହିପରି କହିବ ନାହିଁ ଯେ ମାତା-ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଦେଖା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି । ତାଙ୍କୁ ସ୍□ତଃ ମାତା-ପିତା ମିଳିଯାଇଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ଏସବୁ ନୂଆ କଥା ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ପରମଧାମରୁ ଆସି ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଛି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛି କାହିଁକିନା ମୁଁ ହେଉଛି ନଲେଜଫୁଲ, ଜ୍ଞାନର ସାଗର ... ମୁଁ ଆସୁଛି ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢ଼ାଇବାକୁ, ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ । ଭଗବାନ ହିଁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଆତ୍ମାର ଏହି ଈଶ୍□ରୀୟ ଅଭିନୟ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ନିଜସ୍□ ଅଭିନୟ ରହିଛି । ଈଶ୍□ରଙ୍କର ଅଲଗା ଅଭିନୟ ରହିଛି । ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମଧୁର ପିଲାମାନେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବିବା ଦ୍□ାରା କେତେ ଆନନ୍ଦର ଅନୁଭବ ହେଉଛି । ଆମେ କ'ଣ ଥିଲୁ! ଏବେ କ'ଣ ହେଉଛୁ!

ଏହି ଡ୍ରାମା କିପରି ଚମତ୍କାର ଭାବେ ତିଆରି ହୋଇଛି ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଏବେ ବୁଝାଉଛ । ଏହା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ ଅଟେ, କେବଳ ଏତିକି ମନେ ରହିଲେ ମଧ୍ୟ ଏ କଥା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଯାଉଛି କି ଆମେ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯାଉଛୁ । ଏବେ ସଂଗମରେ ଅଛୁ ପୁଣି ନିଜ ଘରକୁ ଯିବା, ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ର ତ ନିଶ୍ଚୟ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଅନ୍ତମନରେ ବହୁତ ଖୁସି ରହିବା ଦରକାର । ଓହୋ! ଅବିନାଶୀ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମିଠେ-ମିଠେ ସନ୍ତାନମାନେ ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେତେ ସ୍ନେହ କରୁଛନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ କି କେବଳ ଟୀଚର ରୂପରେ ପାଠପଢାଇ ଘରକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଇଏ ତ ଟୀଚର ସହିତ ପିତା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ତୁମକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ମଧ୍ୟ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ।

ଏପରି ବିଶ୍□ର ମାଲିକ, ପତିତରୁ ପାବନ କରାଉଥିବା ବାବାଙ୍କ ସାଥିରେ ବହୁତ ସ୍ନେହ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ସକାଳୁ-ସକାଳୁ ଉଠିବା ମାତ୍ରେ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଗୁଡ୍‌ମର୍ଣ୍ଣିଙ୍ଗ୍ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଗୁଡ୍‌ମର୍ଣ୍ଣିଙ୍ଗ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ୟାଦ କଲେ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିବ । ପିଲାମାନେ ନିଜ ମନକୁ ପଚାରିବା ଉଚିତ୍ କି ମୁଁ ସକାଳୁ ଉଠି ବେହଦର ବାବାଙ୍କୁ କେତେ ୟାଦ କରୁଛି? ମନୁଷ୍ୟ ଭକ୍ତି ମଧ୍ୟ ସକାଳୁ କରିଥା'ନ୍ତି ନା! ଭକ୍ତି କେତେ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ସହ କରିଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ଅନେକ ସନ୍ତାନ ଆନ୍ତରିକ, ସ୍ନେହର ସହିତ ୟାଦ କରୁନାହାଁନ୍ତି । ସକାଳୁ ଉଠି ବାବାଙ୍କୁ ଗୁଡ୍‌ମର୍ଣ୍ଣିଙ୍ଗ୍ କରି, ଜ୍ଞାନର ଚିନ୍ତନରେ ରହିଲେ ଖୁସିର ପାରଦ ଚଢ଼ିବ । ବାବାଙ୍କୁ ଗୁଡ୍‌ମର୍ଣ୍ଣିଙ୍ଗ୍ ନ କଲେ ପାପର ବୋଝ କିପରି ଓହ୍ଲାଇବ । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ୟାଦ, ଏଥିରେ ଭବିଷ୍ୟତ ନିମନ୍ତେ ତୁମର ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରୋଜଗାର ହେଉଛି । କଳ୍ପ କଳ୍ପାନ୍ତର ଏହି ରୋଜଗାର କାମରେ ଆସିବ । ବହୁତ ଧୈର୍ଯ୍ୟ, ଗମ୍ଭୀରତା ଓ ବୁଦ୍ଧିର ସହିତ ୟାଦ କରିବାକୁ ହେବ । ମୋଟାମୋଟି ଭାବେ ଯଦିଓ କହିଦେଉଛନ୍ତି କି ଆମେ ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ୟାଦ କରୁଛୁ କିନ୍ତୁ ଯଥାର୍ଥ ୟାଦ କରିବା ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯିଏ ବାବାଙ୍କୁ ଅଧିକ ୟାଦ କରନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ କରେଣ୍ଟ ମିଳିଥାଏ, କାହିଁକିନା ୟାଦ ଦ୍□ାରା ୟାଦ ମିଳିଥାଏ । ଯୋଗ ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଦୁଇଟି ବିଷୟ ରହିଛି । ଯୋଗର ବିଷୟ ଅଲଗା, ବହୁତ ଗୁରୁତ୍□ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ଅଟେ । ଯୋଗ ଦ୍□ାରା ହିଁ ଆତ୍ମା ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଥାଏ । ୟାଦ ବିନା ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବା ଅସମ୍ଭବ ଅଟେ । ଭଲ ରୂପେ ସ୍ନେହର ସହିତ ବାବାଙ୍କୁ

ୟାଦ କଲେ ସ୍□ତଃ କରେଣ୍ଟ ମିଳିବ, ତୁମେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଯିବ । କରେଣ୍ଟ ଦ୍□ାରା ଆୟୁ ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିଥାଏ । ପିଲାମାନେ ୟାଦ କଲେ ବାବା ମଧ୍ୟ ସର୍ଚ୍ଚଲାଇଟ୍ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ବାବା କେତେ ଅମାପ ସମ୍ପତ୍ତି ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ମଧୁର ପିଲାମାନେ ଏହା ପକ୍କା ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଶିବବାବା ଆମକୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଶିବବାବା ପତିତ-ପାବନ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ସଦ୍‌ଗତି ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍□ର୍ଗର ରାଜପଦ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା କେତେ ମିଠା ଅଟନ୍ତି । କେତେ ସ୍ନେହର ସହିତ ବସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ବାବା, ଦାଦାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଆମକୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ବାବା କେତେ ମିଠା ଅଟନ୍ତି, କେତେ ସ୍ନେହ କରୁଛନ୍ତି । କୌଣସି କଷ୍ଟ ଦେଉନାହାଁନ୍ତି । କେବଳ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ଏବଂ ଚକ୍ରକୁ ମନେ ପକାଅ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ହୃଦୟ ଏକଦମ୍ ଶୀତଳ ହୋଇଯିବା ଉଚିତ୍ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ହିଁ ମନକୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ କରିବା ଉଚିତ୍, କାହିଁକିନା ବାବାଙ୍କଠାରୁ କେତେ ଅମାପ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ନିଜକୁ ନିଜେ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ କି ମୋର ବାବାଙ୍କ ସହିତ କେତେ ସ୍ନେହ ରହିଛି । କେତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋ ପାଖରେ ଦୈବୀଗୁଣ ଅଛି! କାହିଁକି ନା ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଏବେ କଣ୍ଟାରୁ ଫୁଲ ହେଉଛ । ଯେତେ-ଯେତେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହେବ ସେତେ କଣ୍ଟାରୁ ଫୁଲ, ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ଫୁଲ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ହୋଇଗଲେ ପୁଣି ଏଠାରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ସ୍□ର୍ଗ ହିଁ ଫୁଲର ବଗିଚା ଅଟେ । ଯିଏ ଅନେକ କଣ୍ଟାକୁ ଫୁଲ କରାଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ଫୁଲ କୁହାଯିବ । ସେମାନେ କେବେ କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେବେ ନାହିଁ । କ୍ରୋଧ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ କଣ୍ଟା ଅଟେ, ଅନେକଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେଇଥାଏ । ଏବେ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ କଣ୍ଟାର ଦୁନିଆରୁ ବାହାରି ଆସିଛ, ତୁମେ ସଙ୍ଗମରେ ଅଛ । ଯେପରି ମାଳି ଫୁଲକୁ ଅଲଗା ପାତ୍ରରେ କାଢ଼ି ରଖିଥାଏ, ସେହିପରି ତୁମ ଫୁଲମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏବେ ସଙ୍ଗମଯୁଗୀ ପାତ୍ରରେ ଅଲଗା ରଖାଯାଇଛି । ପୁଣି ତୁମେ ଫୁଲମାନେ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଚାଲିଯିବ, କଳିଯୁଗୀ କଣ୍ଟାମାନେ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବେ ।

ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ପାରଲୌକିକ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଆମକୁ ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ଯିଏ ସଚ୍ଚା ସଚ୍ଚା ଅଟନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ବାପଦାଦାଙ୍କ ସହିତ ପୂରା ସ୍ନେହ ରହିଛି, ସେମାନେ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିବେ କି ଆମେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେଉଛୁ । ହଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦ୍□ାରା ହିଁ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହୋଇଥାଆନ୍ତି, କେବଳ କଥାରେ ନୁହେଁ । ଅନନ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସର୍ବଦା ୟାଦ ରହିବ ଯେ ଆମେ ନିଜ ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ସେହି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ, ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନା କରୁଛୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମିଠା ପିଲାମାନେ ଯେତେ ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବ ସେତିକି ତୁମକୁ ଫଳ ମିଳିବ । ଅନେକଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ବତାଇଲେ ଅନେକଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳିବ । ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ଦ୍□ାରା ଝୁଲା ଭରି ପୁଣି ଦାନ କରିବାକୁ ହେବ । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ତୁମକୁ ରତ୍ନର ଥାଳି ଭରପୁର କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଦାନ କରିଥା'ନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ପିଲାମାନେ କେତେ ଆନ୍ତରିକ କେତେ ଖୁସିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଯେଉଁ ସନ୍ତାନମାନେ ବୁଦ୍ଧିବାନ୍ ହୋଇଥିବେ ସେମାନେ ତ କହିବେ ଆମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ପୁରା ସମ୍ପତ୍ତି ନେବୁ, ଏକଦମ୍ ଯୋଡି ହୋଇ ରହିବେ । ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ବହୁତ ସ୍ନେହ ରହିବ କାହିଁକିନା ଜାଣିଛନ୍ତି ପ୍ରାଣ ଦାନ ଦେଉଥିବା ବାବା ମିଳିଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନର ବରଦାନ ଏପରି ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଯାହାଦ୍□ାରା ଆମେ କ'ଣ ଥିଲୁ ଏବଂ କ'ଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । କାଙ୍ଗାଳରୁ ଧନବାନ ହୋଇଯାଉଛୁ, ଏତେ ଭଣ୍ଡାର ଭରପୁର କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରିବ ସେତେ ସ୍ନେହ ରହିବ, ଆକର୍ଷଣ ହେବ । ଛୁଞ୍ଚି ସଫା ଥିଲେ ଚୁମ୍ବକ ଆଡ଼କୁ ଟାଣି ହୋଇ ଯାଇଥାଏ ନା । ବାବାଙ୍କ ୟାଦ ଦ୍□ାରା ଆତ୍ମାରୁ କଳଙ୍କି ଛାଡିଯିବ ବା ପାପ କଟିଯିବ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ମନେ ନ ପଡ଼ନ୍ତୁ । ଯେପରି ସ୍ତ୍ରୀର ସ୍□ାମୀ ସହିତ କେତେ ସ୍ନେହ ରହିଥାଏ । ତୁମର ମଧ୍ୟ ନିର୍ବନ୍ଧ ହୋଇଛି ନା । ନିର୍ବନ୍ଧର ଖୁସି କ'ଣ କମ୍ ହୋଇଥାଏ କି? ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ତୁମର ମୋ ସହିତ ନିର୍ବନ୍ଧ ହୋଇଛି, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସାଥିରେ ନିର୍ବନ୍ଧ ହେଉନାହିଁ । ନିର୍ବନ୍ଧ ପକ୍କା ହୋଇଗଲେ ପୁଣି ତ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷଣ ରହିବା ଦରକାର ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମିଠା ପିଲାମାନେ ଭୁଲ କର ନାହିଁ । ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହୁଅ, ଲାଇଟ୍ ହାଉସ ହୁଅ । ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେବାର ପକ୍କା ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଗଲେ ତୁମେ ଯେପରି ଜ୍ଞାନର ସାଗର ହୋଇଯିବ । ଯେପରି ଛାତ୍ରମାନେ ପାଠପଢ଼ି ଶିକ୍ଷକ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ନା । ଏହା ହିଁ ତୁମର ଧନ୍ଦା ଅଟେ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ କରାଅ ତେବେ ଯାଇ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା-ରାଣୀ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ବାବା ପଚାରିଥା'ନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହୋଇ ବସିଛ? ବାବା ମଧ୍ୟ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ତୁମ ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ଫେରାଇ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ବିନା ମୋତେ ମଧ୍ୟ ଆରାମ ଲାଗୁନାହିଁ । ସମୟ ହୋଇଗଲେ ପିଲାଙ୍କ ବିନା ଛଟପଟ ଲାଗିଥାଏ । ବାସ୍ ଏବେ ମୁଁ ଯିବି, ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଡାକୁଛନ୍ତି, ବହୁତ ଦୁଃଖୀ ହୋଇ ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ଦୟା ଲାଗିଥାଏ । ଏବେ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ପୁଣି ସେଠାରୁ ତୁମେ ସ୍□ତଃ ସୁଖଧାମକୁ ଚାଲିଯିବ । ସେଠାରେ ମୁଁ ତୁମର ସାଥୀ ହେବି ନାହିଁ । ନିଜର ଅବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ତୁମର ଆତ୍ମା ଚାଲିଯିବ ।

ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଏହି ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଆମେ ଆତ୍ମିକ ବିଶ୍□ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଢୁଛୁ । ଆମେ ଈଶ୍□ରୀୟ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଛାତ୍ର ଅଟୁ । ଆମେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ଅଥବା ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେବା ପାଇଁ ପଢୁଛୁ । ଏହାଦ୍□ାରା ଆମେ ସମସ୍ତ ମିନିଷ୍ଟରୀ ପାସ୍

କରିଦେଉଛୁ । ସ୍□ାସ୍ଥ୍ୟର ପାଠ ମଧ୍ୟ ପଢୁଛୁ, ଚରିତ୍ର ସୁଧୁରିବା ଜ୍ଞାନକୁ ମଧ୍ୟ ପଢୁଛୁ । ହେଲଥ୍ (ସ୍□ାସ୍ଥ୍ୟ ମିନିଷ୍ଟରୀ), ଫୁଡ୍ (ଖାଦ୍ୟ ମିନିଷ୍ଟରୀ), ଲ୍ୟାଣ୍ଡ୍(ଭୂମି ମିନିଷ୍ଟରୀ), ବିଲଡିଙ୍ଗ୍ (ଘର) ମିନିଷ୍ଟରୀ ସବୁ ଏଥିରେ ଆସିଯାଉଛି ।

ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସଭାରେ ଭାଷଣ କରୁଛ ଅଥବା କାହାକୁ ବୁଝାଉଛ ତେବେ ବାରମ୍ବାର କୁହ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ୟାଦ କର । ଏହି ୟାଦ ଦ୍□ାରା ହିଁ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ବାରମ୍ବାର ଏହି ୟାଦ କରିବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ସେତେବେଳେ କହିପାରିବ ଯେବେ ନିଜେ ୟାଦ କରୁଥିବ । ଏହି ୟାଦର ବିଷୟରେ ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଦୁର୍ବଳ ଅଛନ୍ତି । ୟାଦ ଦ୍□ାରା ଆନ୍ତରିକ ଖୁସି ମିଳିବ । ଯଦି ୟାଦରେ ରହିବ ତେବେ ଯାଇ ଅନ୍ୟକୁ ବୁଝାଇବାର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ । ଅଧିକ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ଅଳ୍ପ ବୁଝାଇଲେ ମଧ୍ୟ ତୀର ଲାଗିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ବିତିଯାଇଥିବା କଥାକୁ ଭୁଲିଯାଅ । ଏବେ ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ସୁଧାର । ନିଜେ ୟାଦ କରିବ ନାହିଁ, ଅନ୍ୟକୁ କହିବ, ଏହି ଠକାମୀ ଚାଲି ପାରିବ ନାହିଁ । ଭିତରେ ଭିତରେ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜ ମନ ନିଜକୁ ଖାଇବ । ବାବାଙ୍କ ସାଥିରେ ପୂରା ସ୍ନେହ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଶ୍ରୀମତ ପାଳନ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବେହଦ ବାବାଙ୍କ ପରି ଶିକ୍ଷା ତ ଆଉ କେହି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମିଠା ପିଲାମାନେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ଏବେ ଭୁଲିଯାଅ । ଶେଷକୁ ତ ଏ ସବୁ ଭୁଲିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ବୁଦ୍ଧି ନିଜର ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ସୁଖଧାମରେ ଲାଗିଯିବ । ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରି-କରି ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଚାଲିଯିବ । ପତିତ ଆତ୍ମା ତ ଘରକୁ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତାହା ହେଉଛି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଘର । ଏହି ଶରୀର ପାଞ୍ଚ ତତ୍ତ୍□ରେ ତିଆରି ହୋଇଛି । ତେଣୁ ପାଞ୍ଚ ତତ୍ତ୍□ ଏଠାରେ ରହିବା ପାଇଁ ଆକର୍ଷିତ କରୁଛି କାହିଁକି ନା ଆତ୍ମା ଯେପରି ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ଶରୀର ସହିତ ମମତ୍□ ହୋଇଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଥିରୁ ମମତ୍□ ତୁଟାଇ ନିଜ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ସେଠାରେ ତ ଏହି ପାଞ୍ଚ ତତ୍ତ୍□ ରହିବ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ଶରୀର ଯୋଗବଳରେ ତିଆରି ହେବ । ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ପ୍ରକୃତି ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ଶରୀର ଆକର୍ଷିତ କରିବ ନାହିଁ । ଦୁଃଖ ହେବ ନାହିଁ । ଏହା ବହୁତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବୁଝିବାର କଥା ଅଟେ । ଏଠାରେ ୫ ତତ୍ତ୍□ର ବଳ ଆତ୍ମାକୁ ଆକର୍ଷିତ କରୁଛି ସେଥିପାଇଁ ଶରୀର ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ମନ ହେଉନାହିଁ । ନଚେତ୍ ଏଥିରେ ଆହୁରି ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । ପବିତ୍ର ହୋଇ ଏପରି ଶରୀର ଛାଡ଼ିବେ ଯେପରି ଲହୁଣୀରୁ ବାଳ ବାହାରିଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଶରୀରରୁ, ସବୁ ଜିନିଷରୁ ମମତ୍□ ଏକଦମ୍ ତୁଟାଇ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଏଥିସହିତ ଆମର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ବାସ୍ ଏବେ ମୁଁ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛି । ଏହି ଦୁନିଆରୁ ନିଜର ବ୍ୟାଗ୍ ବ୍ୟାଗେଜ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ପଠାଇ ଦେଇଛି । ସାଥିରେ ତ କିଛି ଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ବାକି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଶରୀରକୁ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ଛାଡ଼ି ଦେଇଛି । ବାବା ତ ନୂଆ ଶରୀରର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ହୀରା ନୀଳାର ମହଲ ମିଳିଯିବ । ଏପରି ସୁଖଧାମକୁ ଯିବା ପାଇଁ କେତେ ମେହନତ କରିବା ଦରକାର । ଥକିଯିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଦିନରାତି ବହୁତ ରୋଜଗାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଦ୍ରାଜିତ୍ ପିଲାମାନେ ମୋତେ ମନେପକାଇ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କର । ଡ୍ରାମାର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖିବା ଦ୍□ାରା ବୁଦ୍ଧି ଏକଦମ୍ ଶୀତଳ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ମହାରଥୀ ସନ୍ତାନ ହୋଇଥିବେ, ସେମାନେ କେବେହେଲେ ହଲଚଲ ହେବେ ନାହିଁ । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କଲେ ସେ ପିଲାମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍□ ମଧ୍ୟ ନେବେ ।

ବାବା ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କରି ଶାନ୍ତିର ଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତିର ଦାନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତୁମର ଏହି ବେହଦର ଶାନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗବଳ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏକଦମ୍ ଶାନ୍ତ କରି ଦେବ । ତୁରନ୍ତ ଜଣାପଡ଼ିଯିବ, ଇଏ ଆମ ଘରର ଅଟନ୍ତି ନା ନାହିଁ । ଆତ୍ମାକୁ ତୁରନ୍ତ ଆକର୍ଷଣ ହେବ କି ଇଏ ମୋର ବାବା ଅଟନ୍ତି । ନାଡ଼ି ଅର୍ଥାତ୍ ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ବାବାଙ୍କ ୟାଦରେ ରହି ଦେଖ ଏହି ଆତ୍ମା ଆମ କୁଳର ଅଟନ୍ତି ନା ନାହିଁ । ଯଦି ହୋଇଥିବ ତେବେ ଏକଦମ୍ ଶାନ୍ତ ହୋଇଯିବ, ଯିଏ ଏହି କୁଳର ହୋଇଥିବେ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଏହି କଥାର ରସ ଅନୁଭବ ହେବ । ପିଲାମାନେ ୟାଦ କଲେ ବାବା ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହ କରିଥା'ନ୍ତି । ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ସ୍ନେହ କରାଯାଇଥାଏ । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯେ ଯିଏ ବହୁତ ଭକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ସେ ହିଁ ଅଧିକ ପଢ଼ିବେ । ତାଙ୍କ ଚେହେରାରୁ ଜଣା ପଡ଼ିଯିବ ଯେ ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି କେତେ ସ୍ନେହ ରହିଛି । ଆତ୍ମା ବାବାଙ୍କୁ ଦେଖିଥାଏ । ବାବା ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଥା'ନ୍ତି ମୁଁ ଏତେ ଛୋଟ ବିନ୍ଦୁ ଆତ୍ମାକୁ ପଢ଼ାଉଛି । ଭବିଷ୍ୟରେ ତୁମର ଏହି ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯିବ । ସ୍ମୃତି ରହିବ ଯେ ମୁଁ ଭାଇ-ଭାଇକୁ ପଢ଼ାଉଛି । ଚେହେରା ଭଉଣୀର ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଆତ୍ମା ଆଡ଼କୁ ଯାଉ । ଶରୀର ପ୍ରତି ବିଲକୁଲ୍ ଦୃଷ୍ଟି ନ ଯାଉ, ଏଥିରେ ବହୁତ ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ବହୁତ ସୂକ୍ଷ୍ମ କଥା ଅଟେ । ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପାଠପଢ଼ା ଅଟେ । ଓଜନ କଲେ ଏହି ପାଠର ପଲଡା ବହୁତ ଭାରୀ ହୋଇଯିବ । ଆଚ୍ଛା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ନିଜର ବୁଦ୍ଧି ରୂପୀ ଝୁଲାକୁ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନରେ ଭରପୁର କରିବା ସହିତ ପୁଣି ଦାନ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେଉଁମାନେ ଦାନ କରିଥା'ନ୍ତି

ସେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ଅସରନ୍ତି ଖୁସିରେ ରହିଥାଏ ।

(୨) ପ୍ରାଣଦାନ କରୁଥିବା ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ୟାଦ କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିର ଦାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ବୁଦ୍ଧିରେ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଘୁରାଇ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ବରଦାନ:- ନିଜର ଅନ୍ତଃବାହକ ଶରୀର ଦ୍□ାରା ସେବା କରୁଥିବା କର୍ମବନ୍ଧନ ମୁକ୍ତ ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଯେପରି ସ୍ଥୁଳ ଶରୀର ଦ୍□ାରା ସାକାରୀ ଈଶ୍□ରୀୟ ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଛ ସେହିପରି ନିଜର ଆକାରୀ ଶରୀର ଦ୍□ାରା ଅନ୍ତଃବାହକ ସେବା ମଧ୍ୟ ଏକା ସାଥୀରେ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସ୍ଥାପନା କାର୍ୟ୍ୟରେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଗଲା ସେହିପରି ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶରୀର ଦ୍□ାରା, ଶିବଶକ୍ତିଙ୍କର ଯୁଗଳ ସ୍□ରୂପର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ଦ୍□ାରା, ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଇବା ଏବଂ ସନ୍ଦେଶ ଦେବାର କାର୍ୟ୍ୟ ହେବାର ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ସେବା କରିବା ପାଇଁ କର୍ମ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସବୁ ପ୍ରକାରର କର୍ମବନ୍ଧନଠାରୁ ମୁକ୍ତ ସର୍ବଦା ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ରୂପରେ ରୁହ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଜ୍ଞାନକୁ ମନନ କରିବା ଦ୍□ାରା ଯେଉଁ ଭଳି ଖୁସି ରୂପୀ ମାଖନ ଅର୍ଥାତ୍ ଲହୁଣୀ ମିଳିଥାଏ - ତାହା ହିଁ ଜୀବନକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିଥାଏ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍□ାରା ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାର ସେବା କର

(୧୩) ଏପରି କେହି ବି କହିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ମୋତେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ମିଳୁ ନାହିଁ । ଯଦି ବାଣୀ ଦ୍□ାରା ସେବା କରିପାରୁ ନାହଁ ତେବେ ନିଜର ସୁଖମୟ ସଂକଳ୍ପର ବୃତ୍ତି ଦ୍□ାରା, ସୁଖମୟ ସ୍ଥିତି ଦ୍□ାରା ସେବା କର । ଶରୀର ସୁସ୍ଥ ନାହିଁ ତେବେ ଘରେ ବସି ମଧ୍ୟ ସହଯୋଗୀ ହୁଅ, କେବଳ ମନରେ ଶୁଦ୍ଧ ସଂକଳ୍ପର ଷ୍ଟକ ଜମା କର ଏବଂ ଶୁଭଭାବନାରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଅ ।